

Historia

[A pomniejsz czcionkę](#) [A standardowy rozmiar](#) [A powiększ czcionkę](#)

Wieś gminna Iłów, było miasto, posiada w swym centrum charakterystyczny rynek zmieniony obecnie w skwer. Przy pierzei południowej i częściowo wschodniej rynku znajdują się charakterystyczne, zabytkowe kamieniczki.

Teren gminy to teren pradziejowego osadnictwa towarzyszącego rzece Wiśle. Najstarszym śladem osadnictwa na terenie gminy jest paleolityczne stanowisko położone na południowy zachód od zabudowań wsi Łaziska, na krawędzi terasy erozyjnej rzeki Wisły.

Rozwój osadnictwa w późniejszych okresach dziejowych znajduje potwierdzenie w licznych stanowiskach archeologicznych pochodzących z okresów mezolitu, neolitu oraz epoki brązu. W okresie kalsztatu następuje kontynuacja osadnictwa lużyckiego i równolegle zaczyna się też rozwijać na tych samych terenach osadnictwo kultury pomorskiej. Niewiele o osadnictwie można powiedzieć na podstawie źródeł pisanych. Najstarsze wzmianki historyczne dotyczą jedynie Iłowa, jest to wzmianka z 1224 roku, w którym to książę Mazowiecki Konrad darował miejscowość Iłów Cystersom sulejowski, którzy zamienili ją potem z księciem Siemowitem I.

W 1506 r. późniejsi właściciele Iłowa Radzanowscy uzyskali przywilej od króla Aleksandra na założenie miasta na prawie chełmińskim oraz odbywanie 4 jarmarków rocznie i 1 targu tygodniowo. Duże targi w Iłowie odbywają się do dziś w pierwsze środy po 1 i 15 każdego miesiąca.

Świadectwem I Wojny Światowej są mogiły zbiorowe na terenie wsi Obory w lesie na północ od Iłowa.

W czasie II Wojny Światowej na terenie Iłowa została rozwiązana Armia „Poznań” po przegranej walce w sławnej „Bitwie nad Bzurą”. Śladami toczących się w okolicy bojów są zbiorowe mogiły żołnierskie na cmentarzach w Iłowie, Brzozowie i Giżycach.